

Izhaja

vsak petek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in po-
šiljajo uredništvu „Mira“ v
Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure po-
poldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR

Velja:

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno
pod napisom:

Upravištvu „Mira“
v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje
naprej.

Glasilo koroških Slovencev

Leto XXVI.

V Ljubljani, 6. julija 1907.

Štev. 29.

 Današnja številka obsega 6 strani.

Narodna šola v Št. Jakobu v Rožu.

Kakor smo že poročali, položil se v nedeljo dne 14. t. m. temeljni kamen novi narodni trdnjavi na Koroškem, narodni šoli v Št. Jakobu v Rožu.

Z veliko navdušenostjo in brezprimerno požrtvovalnostjo je zlagalo slovensko ljudstvo na Koroškem kamenček za kamenčkom, in sedaj, po dobrih dveh letih nabiranja in zbiranja, se bo položil temeljni kamen zgradbi, katera bo gotovo velikanskega pomena za obrambo slovenskega rodu in jezika na Koroškem.

Z vso silo so se vrgli naši narodni nasprotniki v slovenski Rož, da bi si ga prilastili. Dan zadnevom romajo cele čete najetih in nenajetih ponemčevalcev v naše kraje, potrjujoč v naših slovenskih vaseh odpadništvo v njegovi zagrizenosti ter trošeč seme izdajškega nemškutarstva med manj zavedne našince. Nevarnost je velika, da se jim posreči njihov naklep, ako ne zastavimo mi Slovenci vseh svojih moči v obrambo naše lasti, kajti nasprotniki naši so močni, odločni, ter imajo na svoji strani najmočnejše zaveznike in podpornike v vsem c. kr. vladnem in deželnem ustroju. Mi smo pa navezani le sami nase, na svojo lastno moč, na svojo lastno odločnost, na svojo lastno vztrajnost. Vse kar bi nam moralo biti vsaj pravično, je v nasprotnem taboru, vse le dela v našo pogubo, v naš pogin. Zato pa se je treba tem krepkejše oprijeti edinega orožja samoobrambe, narodno v zgojevalnega dela, kajti le s tem si bomo ohranili in obranili gospostvo na lastni zemlji na

domačih tleh, po katerih tako zelo hlepe naši nasprotniki!

In taka neoboriva postojanka samoobrambe bo in more biti slovenskemu Rožu narodna šola v Št. Jakobu.

Tisoč za tisočem je žrtvoval koroški Slovenec za narodno šolo v Št. Jakobu, in res ponosni smemo biti koroški Slovenci na tem zavodu, kajti vstal bo res iz nas za nas, po našem lastnem delu in trudu, narodna šola v Št. Jakobu bo res naša, ker nam jo je zagotovila požrtvovalnost našega ljudstva. Kdo nam bo potem tudi zameril, da hočemo z vso radostjo, ki nam prešinja srce ob tem, praznovati polaganje temeljnega kamna tej samoobrambni postojanki, tej novi slovenski trdnjavi na Koroškem, ob kateri se bo brezuspešno razbijalo valovje nasprotniškega pohlepa po slovenskem ozemlju!

Dan 14. julija bodi nam koroškim Slovencem narodni praznik, z nami vred pa tudi vsem našim bratom Slovincem, kateri vidijo v koroških Slovincih glavno stražo nasproti skupnemu sovražniku, kateri čutijo z nami kakor čuti brat z bratom, v vseh prilikah burnega narodnostnega življenja.

Koroški Slovenci in vi bratje onstran Karavank! Pridite ta dan v naš slovenski Rož, da se prepričate na lastne oči o našem dejanju in nehanju, pridite da se ob tem slovesnem trenutku povesele z nami našega napredka, da se ob bratskih prsih navdušite za nadaljni uspešni boj za pravice svojega rodu in jezika, da v bratskem objemu z najzatranejšim svojim bratom obnovite prisego: da srce zvesto kakor zdaj, ostalo bode vekomaj! Ako naši nasprotniki ne štedijo niti časa niti denarja, da preplavljajo s svojimi trumami naše kraje, ali naj morda potem Slovenec, braneč svojo last, ostane ob taki priliki doma!?

Trdno pričakujemo, da bo dne 14. julija gledal Št. Jakob tisoče Koroških Slovencev tam doli od skrajnega našega Dravograda, pa do zilskih Brd, da bodeta tudi sosedna Kranjska in Primorska poslali mnogobrojno množico slaviteljev narodnega praznika koroških Slovencev, in to tembolj, ker smo ravno tako trdno prepričani, da bodo naši nasprotniki skušali našo slavnost pokazati svetu kot zakotno, brezpomembno, siromašno! Pridite in pokažite jim, da je Slovencev na Koroškem, da ni prazna beseda o slovenskem bratstvu!

Pridite torej; to zahteva slovenska čast, to zahteva naš narodni ponos!

Spored

slavnosti ob blagoslovljenju temeljnega kamna
za „Narodno šolo“ v Št. Jakobu v Rožu
dne 14. julija 1907.

- Ob 10. dopoldne slovesna sv. maša v Št. Petru.
- Ob 11. na stavbišču „Narodne šole“.
 - Pozdrav.
 - D. Faigelj: „Molitev za slovenski rod; pojeta koroška pevka zbor „Drava“ in „Rožica“.
 - Govor: mil. g. prošt Gregor Einspieler.
 - Blagoslovljenje temeljnega kamna.
 - D. Jenko: „Molitev“; poje moški zbor „Narodne čitalnice“ iz Kranja.
 - Govor: državni poslanec g. Franc Grafenauer.

PODLISTEK.

Besedilo

zborom, ki se bodo peli v Št. Jakobu v Rožu ob priliki slavnostne položitve temeljnega kamna narodne šole.

Molitev za slovanski rod.

(Radoslav Silvester.)

1.	2.
V prahu tu zdihujem	V vero sveto, slavno,
K Tebi, o Gospod,	Ktero je Metod,
Srce povzdigujem	Sluga Tvoj pobožni,
Za slovanski rod.	Slavjanom prižgal,
V varstvo Ti ga vzemi,	Da Ti mnogozmožni
Večni gospodar!	Rad bo čast dajal.
Z milostjo objemi,	Pošlji iz višine
Saj je tvoja stvar.	Sveti blagoslov,
V zvezo zveličavno	Da nesloga zgine
Združi nas Gospod!	Izmed Slavjanov!

Molitev.

(Simon Jenko.)

Ti, ki si ustvaril	Kaži pravo pot,
Nas ko listja, trave,	Ki do sreče vodi.
Pol sveta podaril	Ti nam daj kreposti,
Sinom majke Slave:	Da, kar sklene um,
Čuj nas, večni Bog!	V djanju naš pogum
Tvoji smo sinovi,	Skaže brez slabosti!
Dela blagoslovi	Ti, ki si ustvaril
Naših slabih rok.	Nas ko listja, trave,
Ti nas varuj zmot,	Čuj nas, večni Bog!
Oče z nami bodi,	

Naše gore.

1.	2.
Mogočno se dvigajo	Pozdravljajo rod, ki se
naše gore,	dviga na dan,
Ozirajo se na cvetoče	In last imenuje goro
polje,	ino plan,
Pošiljajo toke mu bistrih	Pozdravljajo ga, na uho
voda,	mu bobne:
Navzdol se podvzivajo	Naj volja tak krepka
hčere gora	ko tvoje gore.
- 3.
- Naj moč ti bo taka, ko tvojih je rek,
Ki trgajo jez in potresa breg,
Al' mirno, ponosno srce naj ti bo,
Ko tvoje pomladi polje je cvetno.

Jadransko morje.

(Simon Jenko.)

1.	2.
Buči, morje Adrijansko!	Ko ob tebi mesta bela
Nekdaj bilo sislovansko,	Naših dedov so cvetela,
Ko po tebi hrastov brod	Ko so jadra njih vojske
Vozil je slovanski rod,	Še nosila njih ime.
- 3.
- Tiho, morje, kam si
d'jalo,
Al' brodovje pokopalo,
Si jih zbilob ob peči,
Da jih videti več ni?
- 4.
- Morje ni jih pokopalo,
Ob peči jih ni razd'jalo,
Da jih videti ni več,
Tega kriv je tuji meč.

Je pa davi slanica pala.

(Narodna.)

1.	2.
Je pa davi slanica pala	Meni pa ni nič za rož'ce,
Na zelene travnike,	Če jih slanica pomori,
Je vso tri'vco pomorila	Meni je za dekle moje,
In vse žlahtne rožice.	Če me ona zapusti.

3.	4.
Ravno sredi moj'ga srca	Kaj ji bodem prilivala,
Ena rožica cveti,	Nimam vinca ne vode,
Če ne boš ji prilivala,	Pa ji bodem le prilila
Se gotovo posuši.	Svoje solzice svetle.

Ljub'ca povej, povej!

(Narodna.)

1.	2.
Ljubca povej, povej!	Očka me kregajo,
Al' me še ljubiš kej?	Mam'ca mi branijo,
Al' me še ljubiš kej?	Jaz ti tako povem,
Dekle povej!	Da te ne smem.
- 3.
- Očka te kregajo,
Mam'ca ti branijo,
Jaz pa ne maram nič,
Pojem ko ptič.
- 4.
- Dečva, povej, povej!
Al' me še ljubiš kej?
Al' me še ljubiš kej,
Dečva povej!
- Jaz ti tako povem:
Ljubit' te več ne smem,
Ker 'maš ti družih več,
Ljubezen je preč.

Škrjanček poje, žvrgoli.

(Narodna.)

1.	2.
Škrjanček poje, žvrgoli,	Škrjanček poje, žvrgoli,
Se bel'ga dneva veseli,	Se bel'ga dneva veseli,
Škrjanček poje beli dan,	Pozdravlja z drobno
Pozdravlja hrib in plan.	pesemco
- 3.
- Kjer kol' se midva
srečava,
Prav milo se pogledava.
Vse solzne naj'ne so
oči,
Vse to ljubezen st'ri.
- 4.
- Tud' mojo ljubico!
Kjer kol' sem hodil,
kjer sem bil,
Pa take nisem še dobil,
Da b' b'la t'ko bel'ga
ličica,
Pa srca vsmiljen'ga.

 Naročajte edini koroški slovenski list „Mir“!

III. Okoli 1. obed v „Narodnem domu“; potem ogled okolice.

IV. Točno ob pol4. koncert pevskega zbora iz Kranja v zgornjih prostorih „Narodnega doma“ z naslednjim sporedom:
1. A. Foerster: „Naše gore,“ mešan zbor; poje čitalniški pevski zbor iz Kranja.
2. A. Hajdrih: „Jadransko morje“, moški zbor; pojeta „Drava“ in „Rožica“.
3. M. Hubad: a) „Jepadavslanica pala;“ b) „Ljubca, povej, povej!“ c) „Škrjanček poje“ — mešani zbor; poje čitalniški pevski zbor iz Kranja.

4. A. Foerster: „Povejte ve planine!“ — moški zbor; poje čitalniški moški zbor iz Kranja.

5. a) Dr. A. Schwab: „Moji devojčici;“ b) Dr. G. Ipavic: „Tiček;“ c) Dr. G. Krek: „Vabilo“ — mešani zbori: poje kranjski čitalniški zbor.

6. Dr. G. Ipavic: „Savska“ — pojeta „Drava“ in „Rožica“.

7. A. Nedved: „Nazaj v planinski raj“ — mešan zbor; poje kranjski čitalniški zbor.

8. Fr. Gerbič: „Slovanski brod“ — moški zbor; poje kranjski čitalniški zbor.

V. Takoj po koncertu na vrtu „Narodnega doma“ prosta zabava s petjem, šaljivo loterijo i. t. d.

Vstopnina h koncertu: 1 krona za osebo.

Ker je namenjen čisti dobiček „Narodni šoli“, se preplačila hvaležno sprejemajo.

Vstop k veselici je prost vsakomur brez vstopnine.

Pevska in druga društva, ki se žele udeležiti slavnosti, naj se pravočasno zglase pri gosp. župniku M. Ražunu v Št. Jakobu v Rožu.

Radi velikega narodnega pomena slavnosti prosimo vse slovenske liste, da blagovolijo priobčiti ta spored.

Na delo.

(Dopis iz Trsta.)

Izid zadnjih volitev nam je v obmejnih krajih slovenske domovine v veliko zadoščenje. Pokazal je, kaj premore in izda neprestani stik z narodom, videli smo, da se je naša narodna zavest ojačila tudi tam, kjer smo se bali, da je njeno seme padlo na nerodovitna tla in med ljulko. Kakor nas to iskreno veseli, tako je to žalostno in bridko, da moramo pisati in govoriti

o veselju pri vsakem najmanjšem pojavu narodne zavednosti, ko bi vendar to moralo biti nekaj čisto naravnega, saj je to naša prva življenska potreba. Ali zastrupljeno življenje je naredilo iz nas to, kar smo, in gorje nam, če ne spremenimo vsega svojega dejanja in nehanja in ne obrnemo smeri svojega življenja še bolj na pot samosvojitve in samovesti.

Tekom stoletij smo pozabili na svojo mater ali pa se je spominjamo s strahom v srcu in sramežljivostjo na obrazu. In to je naš greh, to je madež, ki nas onečašča, ker ne spoštujemo dovolj svoje matere Slave, ki je rodila nas vse in ki bi nas rada pritisnila na ljubeče in tople svoje grudi, ako bi sami ne bežali od nje in je sami ne zaničevali!

Po letu 1848., ko so se dvignili avstrijski narodi in se otrsli tlačečega jih absolutizma, je bilo pač nekaj lepih trenutkov za nas. Svetal in lep kakor pesem je spominu na blage in plemenite može, ki so tedaj bili v boju za nas in naša prava in se, mladeniško navdušeni, niso strašili ničesar, samo da so svojemu narodu začrtali pot njegovega življenja, vzkliatega iz samozvesti, narodnostnega ponosa; ginljivo in milo je pomisliti na številne „tabore“, ko so se zbirali tisoči in tisoči našega ljudstva, vsi navdušeni in prevzeti goreče ljubezni do rodne zemlje in svojih narodnih in človečanskih pravic.

Lahko trdimo, da se imamo za svojo probujo zahvaliti v največji meri slovečim „taborom“, ki so dali temelj vsemu našemu narodnostnemu življenju. Na „taborih“ so se slišale pravične naše zahteve, tu se je ljudstvo poučilo o vsem, kar mu je po državnih zakonih bilo zajamčeno, pa od vlade prezrlo ali odvzelo, od tu so se glasili klici k vstajenju — in „tabori“ so prižgali plamenico naše bitnosti in plemenske skupnosti.

Le prehitro so ponehali „tabori“, in ko so že nehali, pa bi se bil ohranil lahko stik z narodom kako drugače. Tisti, ki bi bili morali nadaljevati plemenito delo „taborov“ in ki so bili v to najbolj poklicani — so se ofrakali in so se poskrili po svojih salonih, odkoder so zabavljali čez „neumno“ ljudstvo, mesto da bi njegovo „neumnost“ preganjali z ukom in prosveto.

Oživijo naj mali „tabori“, prirejajmo shode. Vsak trenutek, ki ga zamudimo, je lahko usoden za našo bodočnost. Saj smo videli pri zadnjih volitvah, da zmaga jejo le one stranke, ki so vzrastle iz ljudstva in ki so med njim in ž njim.

Zgodovino v roke in dokažimo si, kaj smo bili in kaj so naredili z nami naši protivniki, največ vsled naše malomarnosti, komodnosti in zanikarnosti... Shodi, knjižnice, izobraževalna, pevka, bralna, telovadna in podobna društva —

to so sredstva v dosego namena, ki nam bodi povsod in zmirom pred očmi: večja in večja politična zavednost in kremenska narodna vzgoja.

Tako si vstvarimo trdna tla za vse poznejše delovanje, pred vsem pa gospodarsko samobitnost. Zakaj le politično prebujen narod, le izobraženo, omikano in samozavestno ljudstvo je zrelo za težke gospodarske boje, samo taki ljudje se zavedajo in imajo smisla za napredek in gospodarsko osamosvojitvev.

Ne imejmo nikakih ozirov, ne na desno, ne na levo, sebi in svojemu narodu bodimo najbližji, učimo krepimo in kličimo se k skupnemu, velikemu življenju. Nikdar se ne bo naša usoda predruščila, če ne bomo tega hoteli sami in svoje zahtevali z vso vztrajnostjo. Tako bomo pokazali, da smo narod, ki se pozna in ki ima pravico do boljšega življenja.

In glejte, to ni idealizem ali nekaj, kar bi ne bilo izvršljivo, same besede — temveč to je resnično in premisleka vredno.

Pa končno: kaj ljubljenci in učeniki narodov stare in nove zgodovine, kaj ti niso imeli v srcu idealov, ki so jim pa le dali močno podlago za resnično življenje?

In to hočemo mi; storimo tudi to!

Z.

Koroške novice.

Pozdrav koroških Slovencev vsesokolskemu zletu v Pragi. V zastopstvo koroških Slovencev je poslalo politično društvo sledečo brzojavko slavnostnemu odboru vsesokolskega zleta v Pragi: Slavnostni odbor vsesokolskega zleta — Praga. — Od najsevernejše straže južnega Slovanstva pošilja v veliki ideji vseslovenske vzajemnosti zbranim bratom svoje iskrene pozdrave politično društvo koroških Slovencev. Nazdar! — Dr. Janko Brejc, predsednik.

God sv. Mohorja, zaščitnika naše dične Mohorjeve družbe se bo, kakor navadno i letos praznoval v petek, dne 12. julija s sv. mašo ob 7. uri zjutraj v cerkvi sv. Duha v Celovcu. Čč. ude in prijatelje družbe iz Celovca in okolice uljudno vabimo, da se v čim največjem številu udeležijo tega godovanja.

Opozarjamo na današnjo vest pod naslovom „Književnost in umetnost.“

Drug drugemu zavidajo. Ko se je pred volitvami takoiimenovana „Lindwurmzeitung“ izlegla iz „Kärntner Wochenblatta“, je z velikansko blebetavostjo trdila, da ga ni „frahajtlit“ Nemca

Povejte ve planine!

(J. A. Resman.)

Povejte ve planine, li raste že drevo,
Da zibel iz drevesa tesar nam stesal bo?
Povejte, če rešnik se Slovanom porodi,
In kje nam mati v zibel to dete položi?
Povejte, kje doraste naš narodni junak,
Ki dvigne nam zastavo slobode, sloge znak?
Povejte ve planine, kje bo zbujenja dan?
Povejte nam: Kdaj vstane iz robstva prost Slovan?

Moji devojčici.

(A. Ganser.)

Šopek nežen naj povijem
Iz nedolžnih ti cvetic,
Ki pomlad jih je rodila,
Ki odsev so tvojih lic.
Ko nam vigred cvetje siplje,
Svet se zdi mi šop cvetan;
Naj ne vene ti nikoli,
Naj cvete ti vsaki dan.

Tiček.

(Narodna.)

Tiček prav majhen je, Rožice miljene,
Po drevju ziblje se, Bele in pisane
Poje lepo, poje sladko, Krasno cveto,
Da vsak, kdormimo gre, Rajsko lepo;
Pod drevjem ustavi se, Barve, glej, mavrične
Sluša strmé. V cvetkah vse združene
Tiček prav majhen je, Nas vesele,
Poje lepo, Rožice miljene
Poje sladko, — Krasno cveto,
Rajsko lepo.

Vabilo.

(S. Jenko.)

Ljubica, pojd' z menoj,
Lepa je noč nocoj,

Bova svat'vala.

Luna naj boče mi
Priča molčeča,
K plesu naj gode mi
Voda šumeča,
Zvezde pa zlate
Pridejo v svate,
Nič se nikar ne boj,
Pojdi, le pojd' z menoj!...

Savska.

(Ivan Zupan.)

1.	2.
Šume vrhovi dreves,	Šume vrhovi dreves,
Šume, šume vrhovi.	Šume, šume vrhovi.
Pod drevjem Sava šumi.	Pod drevjem Sava šumi.
Umea li šepet dreves,	Umeš li šepet dreves,
Al' veš, kaj reka šumi?	Al' veš, kaj reka šumi?
Drevo šepče tako:	I val šumi ti glasan:
Kako, kako lepo je	Kako, kako je bilo
doma	težko
Kjer deček hodil sem	Podati v tujo se stran,
ž njo,	Kako, kako je bilo
Kako, kako lepo je	težko
doma,	I dom pustiti i njo!
Kjer deve rojstna so tla!	

Nazaj v planinski raj!

(Simon Gregorčič.)

Pod trto bivam zdaj	Glej ta dolinski svet,
V deželi rajskomili,	Te zlate vinske griče,
Srce pa gor mi sili	Te nič, te nič ne miče
Nazaj v planinski raj; —	Njih južni sad in cvet?
Zakaj nazaj?	Zakaj nazaj?
Nazaj v planinski raj!	Nazaj v planinski raj!
Tu zelen dol in breg,	In to ti nič ni mar,
Tu cvetje vže budi se,	Da dragi srčnovdani
Tu ptičju spev glasi se,	Ti kličejo: «Ostani,
Gore še krije sneg, —	Nikar od tod, nikar!»
Zakaj nazaj?	Zakaj nazaj?
Nazaj v planinski raj!	Ne prašajte zakaj!

O, zlatih dni spomin
Me vleče na planine,
Po njih srce mi gine,
Saj jaz planin sem sin!
Tedaj nazaj,
Nazaj v planinski raj!

Slovanski brod.

(Besede skladateljeve.)

Črno, tamno, je obzorje,	K tebi vpijejo v pomoč,
Megla vlega se nad	Daj, razvedri groze noč!
morje;	Svet Ciril in svet Metod!
Strelna šviga, vdarja	Varujta slovanski
grom,	brod!...
Varuj Bog te, mili dom!	
Ladja naša je razpela	Glej, že vlega se valovje,
Jadra rdeča, modra,	Votlo vmolkne krog
bela.	brgovje,
Alj orkan ji ljut' grozi,	In v daljavi črni mrak
Da v dnu morja jo	Že razganja zorin trak!
zdrobi.	
Pa kot sokol sivi v	Kvišku bratje, upaj rode,
zraku,	Ta je zora naše zgode.
V bran se stavlja	Zopet plava mirno brod!
morskem' draku	Ki zročen mu slave rod!
Če tud' zeva dno	
morja,	
Val se spenja do neba!	Sloga mu krmilo je,
Votlo jeka krog	Sloga zmaga vrage vse.
brgovje,	Jadra so mu naš razum,
V gorah se drvi valovje,	Krepost, volja in pogum.
Buta jej v jeklen oklep,	
Poka, lomi ladji sklep.	
Kje si morská zvezda,	V slovih zlatih lesketa
kje?	Se na njih tje do neba:
Kaj ne vidiš strah,	«Z nami Bog in pravde
gorje?! —	glas!
Ti, ki vladaš na višini,	To je prapor, ščit za
Čuj nas! Majke Slave	nas!»
sini	

na Koroškem, ki ne bi z veseljem pozdravljali tega časopisa. Po vseh koncih in krajih dežele so bili nabiti lepaki, da izhaja list v s a k d a n v 4 0 0 0 i z v o d i h, in v listu samem je bilo samohvale, da je že kar smrdelo. Prišle so volitve, in „Lindwurmzeitung“ se ni mogla posebno pobahati z uspehi, kajti ravno tamkaj, kjer je osredotočila svoje delo, v Beljaku, je njen varovanec dr. Angerer propadel tako sramotno, kakor noben drug kandidat. Po volitvah pa je „Lindwurmzeitung“ kar naenkrat zmanjkalo — ne vemo ali gradiva ali denarja — začela je izhajati samo po trikrat na teden ter stane vzlic temu še vedno 20 K na leto, dočim je dnevna izdaja stala 24 K, a poleg tega ima polovico lista izpolnjenega s samimi iz drugih časopisov izrezanimi noticami. V ponedeljkovi številki pa uredništvo naravnost pretaka kakor zabavljati in striči novice iz drugih listov. Mnogo je baje tudi „te belih“, ki so listu obljubili podporo, pa — je ne dajo. Končno pa list sam priznava, da bo prej ali slej — zaspal. Piše namreč dobesedno: „Ali, te črni vedo dobro, da pride pri nas na enega pravega podpornika deset takih, ki samo govore; oni računajo nato, da bodo našli pri naprednjakih, ki se nikdar ne morejo zadržati k e n o t n e m u d e l u, indirektno podporo proti „Landeszeitung“. V marsikaterem naprednjaku celo direktne, neposredne pomagače, ki se boje sodelovati pri oškodovanju lista. Oni računajo nato, da ostane „Landeszeitung“ splošno vendar le osamljena, da mora sama v boju proti prisilni črni organizaciji prej ali slej izkrmaveti. Ali naj jim obvelja?“ — Res žalostno, toda resnično, zraven pa jasna slika nemškonacionalne požrtvovalnosti vsakega posameznika za — svoj žep. Nam je seveda vse eno, ako „Lindwurmzeitung“ danes „izkrmavi“ ali jutri, naši dobri prijatelji „folksbildnerji“ že najdejo potem kako drugo korito, kamor bodo izlivali svojo gnojnico.

Razbojništvo. Mnogo smo že pisali o skrajni surovosti in nesramnosti po celi Koroški znanega pretepača, zloglasnega Košičevega Pepčka, ali kakor se sam imenuje Josefa Krassnigga, Stefanhoferja iz Svetnevasi. Cela Koroška ve, da tako živinsko surovega človeka ni izlepa najti, kakor je ta vodja spodnjerožanskih razbojnikov. Človek bi mislil, da bo ta divjak z leti vendar prišel do pameti, ali kakor je videti, je ž njim vedno hujše. Kratko in malo, resna potreba je, da bi poseglo vmes državno pravdnštvo ter rešilo prebivalstvo Spodnjega Roža te splošne nadloge. Drugod spravljajo take ljudi v prisilne delavnice ali pa vsaj v norišnice, pri nas na Koroškem je pa seveda dovoljeno, da uganjajo taki pretepači svoje lumparije, kolikor se jim ljubi ker so kot vneti hajlovci glavna opora vladajočemu sistemu. Košičev Pepček je za svoje lumparije in falotstva že zdavnaj zaslužil leta in leta ječe, a vzlic temu je prost, da še nadalje pobija ljudi na cesti. Bilo je prošli četrtek 27. junija. Znani črevljarski mojster Hedenik, p. d. Dravca iz Cedrama se je vračal po stari državni cesti domov. Bilo je kakih pol 8 zvečer. Kar skoči iz grma ob cesti Košičev Pepček ter zakričavi: „Ti boš mene dajal v časopise“ in „kje imaš kopito?“ udari z ž e l e z n i m d r o g o m Dravca dvakrat po glavi, prvič preko čela, drugič pa v zatilnik. O b a u d a r c a, i z v e d e n a s t a k i m o r o d j e m, s t a b i l a s m r t n o n e v a r n a. Le trohico nižje naj bi bil namerjen prvi udarec, Dravca bi bil obležal mrtev. Josef Krassnigg p. d. Košič je bil najbrž pri svoji ljubici, neki Ani Kropiunig, p. d. Tavčarjevi, bivši natararici pri Rožmanu v Vrštivasi, prej pa pri „plavem šimelju“ v Celovcu, ki mu je pred kakimi meseci porodila nezakonskega otroka, ter je čakal potem Dravca, da se maščuje nad njim, kakor kažejo izrečene besede, Košičev Pepček je s tem napadom zakrivil najmanj zločin po § 155a kaz. zak., za katerega je določena kazen težke in poostrene ječe od enega leta do pet let. Radovedni smo le, kedaj bo tu začelo preiskovati c. kr. orožništvo, ki je sicer tako rado pripravljeno „storiti svojo dolžnost“, kadar se gre za kak „slovenski zločin“, storjen s plakiranjem volilnih oglasov itd., in kaj bo ukrenilo c. kr. državno pravdnštvo. Naša najodločnejša zahteva je pač, da se takega nepoboljšljivega, življenja državljanov skrajno nevarnega lopova takoj zapre, dene pod kuratelo ter se ga po prestani kazni vtakne v prisilno delavnico.

Vsem tistim, katere zadene. Na Brdu v Zilski dolini vložil se je zoper občinske volitve v 1. razredu dne 3. marca 1907 priziv ali rekurz na slavno c. kr. vlado, kateri do danes dne 3. julija ni rešen. Kačji jeziki govorijo, da je rekurz že dolgo pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Šmohoru; nekateri celo vedo, da leži že pri občini. Najbolj verjetna pa je govorica, da rešitev našega rekurza nese polž iz Celovca v Šmohor in da se strašne živali vsak „glavopobil“ prestraši. Romarji so videli rogato žival v kolodvorskih ulicah v Celovcu in napovedal se bo zoper to pošast „divji lov“ na Dunaju. Primaruha, to bo juha! Ako pa polž pred „jago“ crkne, nam prinese rešitev rekurza „Amtsšimmel“.

Za „Narodno šolo“ v Št. Jakobu v Rožu so darovali: g. Franc v Celovcu K 50.—; neimenovan duhovnik v Celovcu K 500.—; trgovsko-obrtna zadruga v Gorici K 50.—; Krejči Martin, župnik v Borovljah, K 20.—; Buc Jože iz Amerike K 2.—; Lesjak Urban iz Kropivne K 1.—; Ražun Matej K 50.—. Skupaj K 673.—. Hvala vsem dobrotnikom!

M a t e j R a ž u n
župnik.

Za ljudske knjižnice na Koroškem je darovalo slov. akad. društvo „Ilirija“ v Pragi 25 snopičev „Slovanske knjižnice“ A. Gabrščka in po en letnik „Zvončka“ in „Vrtca“. Prisrčna hvala! Prispevki v denarju in knjigah blagovolijo naj se poslati na naslov: iur. R. Petrič na Lešah, p. Prevalje, Koroško.

Za slov. akad. fer. društvo „Gorotan“:

iur. R. P e t r i č
tč. predsednik.

Borovlje. Od delavcev, ki jih je poklicalo sodišče, da izpovejo o njih koštrunski gonji po g. Riegerju na volišče, je bilo slišati, da jim je ta gospod za „zamudo“ plačal dvojno šihito. Pa še naj reče kdo, da gospod Šimi Rieger ne skrbi za svoje delavce. Prav lepo razlaga to lju-bezen „volilni katekizem“; tam se bere na str. 13. „Nasilstvo proti volivcem“. Kdor volivca ali njemu bližnjo osebo s prizadevanjem ali zagrožitvijo kakega drugega, zanja občutljivega zla plaši, se kaznuje s strogim zaporom od 1—6 mesecev, v slučaju obtežilnih okolišnosti s strogim zaporom do enega leta.

Grabšanj. Ali je c. kr. okrajnemu glavarstvu in deželnemu šolskemu svetu v Celovcu znano, kako se v ljudskih šolah pismena imena otrok pačijo? Za danes omenimo grabšanjško šolo. V krstnih knjigah so n. pr.: Privasnik, Dixer, Joschl, Kordasch, Sablatnik, Pikel... v šolskih spričevalih in najbrž tudi v katalogih pa so ti otroci vpisani kot Privasnig, Diexer, Joschtel, Kordesch, Sablatnig, Pickel... Vprašamo, kdo ima pravico imena drugače pisati, nego so v krstni knjigi? V imenu staršev zahtevamo preiskavo.

„Štajerčevemu vsevedežu“ svetujemo, naj zapre svoja lažnjiva usta ter molči. Nam je dobro znano, da je imenovani „vsejedež“ neki „gorjanski“ učitelj, človeče, katero bi za časa trganja hlač v Celovcu brez duhovniških podpor gladu crknilo. Ako grdi obrekovalce ne bode kmalu utihnil, objavimo v kratkem njegov životopis, v katerem bode med drugimi „lepimi“ tudi „čedna“ dogodbica, kako je pod pretvezo, da mu je mati umrla ter mora iti na pogreb, izposodil od neke gospe v Celovcu denar, katerega še dozdej ni vrnil. Vsejedež pometaj pred svojim pragom.

E d e n, k i v s e v e d e ž a d o b r o
p o z n a.

Dobrlavas. Dne 25. junija je po pardednem bolehanju nanaglomla umrl občešpoštovani veleposestnik in gostilničar Juri Canker p. d. Čičman. Bil je rodom Nemec a blaga in dobra duša. Bil je izvrsten in umen gospodar in si je pridobil s svojo podjetnostjo in marljivostjo tri skoro najlepše kmetije v Dobrlivasi. Kako je bil rajni priljubljen, pokazal je njegov pogreb, dne 27. rožnika, kakoršnega Dobrlavas že dolgo ni videla. Udeležile so se ga vse sosedne požarne brambe, bil je namreč ud dobrolske požarne brambe, in tudi dobrolsko veteransko društvo. N. p. v m.!

Dobrlavas. Da je podjunski Slovenec rad vesel in da si sam zna napraviti lepo pošteno domačo zabavo, to je pričal popoldan zadnje nedelje, dne 23. junija 1907. Slov. kat. izobraževalno društvo je priredilo „pri Mežnarju“ v K o k j u svoje mesečno zborovanje, združeno z ljudsko veselico, ki je ob veliki udeležbi od blizu in daleč, izvrstno uspela. Opomniti moramo častno zastopstvo škocijanskega društva, ki je nam poslalo dva voza odposlancev, okrog 25 oseb; med njimi mnogo deklet v n a r o d n i n o š i. — Zborovanje so otvorili domači tamburaši z vedno krepkim „Naprej zastava Slave!“ Po pozdravu povzame besedo g. urednik E k a r iz Celovca ter po-

vdarjajoč namen izobraževalnih društev — izobraževanje v vseh vprašanjih javnega življenja — razloži velikanski pomen izvolitve slovenskega poslanca na Koroškem. Pozival je zbrane nato, da se z zaupanjem obračajo v vsakojakih potrebah na izvoljenega poslanca, ki bo gotovo skušal v vsakem oziru zadovoljiti želji volilcev. Seveda, ako se volilci sami ne pobrigajo za svoje potrebe, ako se zanašajo le na poslanca, ki pa ni vseveden, potem tudi poslancu ni mogoče storiti svoje dolžnosti napram ljudstvu. S skupnim delom pa se doseže najlepši uspeh. Že med govorom so pričali mnogi medklici, posebno pa splošna zadovoljnost ob koncu govora, da si je govornik izbral predmet, kojega se je ljudstvo oprijelo z vsem zanimanjem. Resnemu delu pa se naj navrže kaj veselega. To nalogo so si v prvi vrsti stavili igralci dvedejanskih „Treh tičkov“. Trije tički: krojač (Luznik Jak.), urar (Kuhlink V.) in piskrovez (Vastl Mart.) so jo kar najbolje pogodili ter spravili gostilničarja (Kuhlink Iv.) v nemalo zadrego, ko niso imeli denarja, da bi mu plačali, akoravno so se prej tako dobro najedli in napili. Ker pa so bili „tički“, „drugače poštene ljudje, samo da denarja niso imeli“, so mu hoteli poravnati napravljeni dolg z delom svojih rok. Pri sledečem malem prepiru se ji posrečim zbežati iz gostilne in pustiti gostilničarja na — cedilu. V drugem dejanju se vrši razsodba! Mnogo se je moral jeziti sodnik (Prajnik Mat.), ker si je Spela (Kuhlink Frančiška) toliko prizadevala ohraniti čast Evine hčerke nemadeževano. Morala sta celo uradni sluga Peter (Krt Ant.) in stražnik (Toplič Flor.) vmes poseči. In navsezadnje se „trem tičkom“ odprejo — vratca kletke, da odidejo — nekaznovani, samo da se za neke malenkosti zavežejo. Igralcem, ki so vseskoz nastopili šele prvič, vse priznanje! Isto velja tudi tamburašem in pevcem, ki so nas po dovršenem sporedu še nekaj časa držali zbrane, praznujoč imendan ljubljene voditelja društva domačega gosp. kaplana. Da se vidimo še večkrat na enakem shodu! Mi gremo naprej, mi mladi!

Št. Lipš. Oglejmo si malo tukajšnje posil-nemce, kateri mislijo, da vzdržujejo celo faro s svojim fortšritom in s svojo pametjo. V prvi vrsti se odlikuje p. d. Železnik, bogataš v Kršnivasi, kateri ima pod komando celo vas. Drugi je spufani „gemajndeausšus“, p. d. Rigl, kateri je tudi strasten lovec, pa še strastnejši pristaš „purgermajstra“ Seifrica. Preži namreč na tukajšnje Slovence, kakor hudič na duše, kje bi mogel kate-rega zaradi kakega pregreška naznaniti svojemu županu Seifricu. Tretji je p. d. Žagar na Zagorju, ki komandira celo okolico s svojim strupenim jezikom. Čeravno ima kratko pamet, jezik pa ima dolg za dva druga. No in še na Plaznico pogledjmo, kjer samotarita samo dva pristna liberalca. Prvi je kmet, pravi analfabet, pa vendar hoče več znati, kakor kateri si bodi. Drugi je drvar, kateri pričara vso svojo modrost od smrek in od mecesnov, katere posekuje. Pa vendar nima prave sreče ta človek. Rad bi namreč vse „ta črne“ v eni žlici vode popil, pa čuti, da mu je želodec vsled alkohola že oslabil, vsled česar jih rajši tožari in obrekuje, kjer jih more. Za danes toliko, dragi nemčurčki, prihodnjič se seznamimo še bolj natanko. Pa brez zamere!

V a š p r i j a t e l j.

Iz Velikovca se nam poroča: Znani Nage-lov agitator, oskrbnik Weiss, je ob času volitev očital g. župniku Dragotinu Hraba iz Djekš, da je baje g. župnik nekemu volilcu grozil s kaznijo 10 kron, če ne bo ž njim volil našega vrlega kandidata Ellersdorferja. Bil je še tako predrzen, da je javno pripovedoval, da je pripravljen to tudi dokazati. Ko pa mu je g. župnik Hraba s svojo tožbo pri sodišču dal priliko, da dokaže to svojo trditev, je pa mogočni Weiss ponižno zlezal pod klop in pri sodišču dne 6. junija pri obravnavi izjavil na zapisniku, da prav nič ni nameraval g. župnika žaliti, niti kot moža niti kot duhovnika, da nima tudi nobene-ga povoda, sumničiti g. župnika, da bi bil res koga n a t a n a č i n silil k volitvi in da je prav rad pripravljen plačati stroške pravde, če u m a k n e g. župnik svojo tožbo n a p r a m n j e m u. Taki so ti možje! Najprej vedo strašno mnogo povedati, potem jim pa zmanjka sape, ko imajo nastopiti dokaz, da je to res, kar so trdili! Prav ste torej storili vrli Ellersdorferjevi volilci, da takim lažem niste verjeli!

Šteben pri Globasnici. Že dalje časa bole-hajo tukaj v naši vasi, v Globasnici kakor tudi v Štrpnivasi pri Šmihelu ljudje vsled slabe vode. Trdi se celo, da bi imel biti „tifus“. C. kr. okr.

glavarstvo v Celovcu je izdalo jako strog ukaz s kaznijo za vsako malenkost, da ne sme nihče piti vode iz potoka „Globasnica“. Kakor znano, služi potok Globasnica kot pitna voda vsem Globaščanom, Štebnjanom in Štrpnjanom, ker druge vode nimajo. Ta potok se bi imel regulirati že pred par leti, v kar je dovoljena večja svota od deželne odbora. Nekaj bi prišlo seveda tudi na obmejne posestnike. Ker je ta regulacija davno že nujna potreba, pa se do danes še ni nič storilo, vprašamo poklicane fakorje, ali pač še mislijo na to, ali ne. Po glavi jim brodi neki „vodovod“ za ta okraj, seveda sedaj, ko pravijo, da je „tifus“. Upajmo, da vendar pride zopet kakšna komisija, katerih je že precej bilo, in obljubi, da se bo enkrat ta potok malo popravil, kar je še ostalo za to obljubljeni svote. Šmo pač „bindišarji“, ki radi potrpijo ter nasprotno plačamo morda še k temu kakšno kazen.

Črna. (C. k. r. orožništvo.) Kakor se kaže, veljajo postave samo za nas zavedne Slovence, ako pa je kdo „tajčesinter Slovene“ — po slovensko — nemškutar, potem mu je vse dovoljeno, in oko postave se ne gane. To spričuje sledeči dogodek, ki mi je žal nekoliko pozno prišel na uho. Na dan volitve namreč je naša c. kr. poštarica v uradnih urah v javnem lokalu c. kr. pošte, kateri je bil že vrh tega v volilnem rajonu, in je bila potem takem prepovedana sploh vsaka agitacija, prav vsiljivo agitirala ter nagovarjala slovenske volilce, da bi volili onega privandranega luterana. Na pripombo nekega zavednega kmeta, da naj opusti to početje, ker je agitacija na c. kr. pošti prepovedana, in to tembolj, ker je pošta v volilnem rajonu, se je obregnila: „Ti črni pa koj smejo!“ J. H., posestnik v Javorju, je pozvan k tem šel k c. kr. stražmojstru Ulrihu Toffu, mu naznanil, da se na c. kr. pošti agitira in pritiska na volilce, ter zahteval, da c. kr. žandarmerija potrebno ukrene, oziroma ovadi c. kr. poštarico zavoljo agitacije v volilnem rajonu. Sedaj pa posluh, g. urednik, da boste slišali Salomonov odgovor c. kr. stražmojstra Ulriha Toffa. Rekel je: „To ni nič — ker ženske so proste.“ Gospod urednik, kaj pravite Vi na to? Ukrenite potrebno, da se bode naš c. kr. stražmojster naučil boljše „šravfati paragrafe“, kakor ga je v tem slučaju „zašravfal“, in da jih bode vsem brez razlike nepristransko „šravfal“.

Sloveni š ge zinter Slove ne.

Prevalje. Mesečno zborovanje slov. delavskega društva se je prelozilo zaradi veselice v Kotljah na drugo nedeljo in mnogo članov društva se je podalo ali z vozovi ali peš v prijazne Kotlje, kjer so preživeli lep popoldan.

Prevalje. To vam je bilo v soboto hajlanja po Prevaljah. Raz vseh hiš so vihrale zastave, postavljena sta bila dva slavoloka in pošta je bila okinčana kakor še nikdar! Praznovalo je nemško moško pevsko društvo odkritje nove svoje, od poštarice podarjene zastave. Mi nimamo ničesar proti takim prireditvam, če se pri tem ne žali čast slovenskega prebivalstva. Hišni posestniki prevaljski so izobesili koroške, štajerske in avstrijske zastave, samo dr. Herbstu ni dalo miru, moral je izobesiti na hiši, ki ni niti njegova, frankfurtarice. Govorancalo se je veliko in vse v tem smislu, kakor da je pevsko društvo pristno nemško. Toda prosimo vas, kaj pa bi bilo z njim, če bi vsi Slovenci, ki so njeni člani, odrekli sodelovanje: Kje bi bili vzeli družice pristne nemške krvi za to slavlje, če ne bi poprosili tudi Slovenk sodelovanja? Niti polovica družic ni bila nemške krvi! Najbolj radovedni pa smo bili na vedenje od slovenske stranke izvoljenega župana Pristova. In res, glej ga renegata, pokazal je svoje rogove. Govoričil je v slabi nemščini in s tresočim glasom o vrljih Nemcih, ki si vedo postaviti povsod močne trdnjave proti sovražniku, in da je menda tudi prevaljsko pevsko društvo takšna trdnjava. I seveda se je treba sedaj prilizovati Nemcem in vsenemško čutečim Slovincem, kajti občinske volitve pridejo kmalu in Vaš županski stolec se že proketo maja; slovenski volilci Vas ne marajo več, in če bi še pri prejšnjih Vaših nasprotnikih — sedaj prijateljih — ne vživali popolnega zaupanja, bi se znalo pripetiti, da ne dobite nikakega občinskega „portfelja“ več. Slovenski kmetje, kaj porečete vi k temu, da se postavlja od vas izvoljeni župan na čelo nemškonacionalnim prireditvam in da zastopa pri tem takorekoč celo občino? — Popoldan pri koncertu je igrala godba na lok, sami slovenski godci, prepevala so pevka društva iz Celovca in Velikovca. Treba je tudi pripomniti, da je morala igrati pri prireditvi kapela, sestavljena iz samih Slovencev, ki se morajo ukloniti terorizmu pisarja Wieserja, ki je njih kapelnik.

Kotlje. Prošlo nedeljo, dne 30. junija, so nas posetili starotrški tamburaši in tamburašice, da nas zabavajo z milim petjem in tamburanjem. Prostori pri g. L u ž n i k u so bili napolnjeni do zadnjega kotička in še zunaj na prostem so bile zasedene vse mize. Vrli starotrški fantje so izborni igrali šaljivo igro „Krčmar pri zvitem rogu“, ki je povzročila obilo smeha. Nato pa so uprizorila dekleta igro „Kukavica — modra ptica“ ter pokazala, da nočejo zaostati za fanti. Sledila je prosta zabava s šaljivo pošto, in ubrani zvoki tamburic in lepe pesmi so razveseljevale občinstvo do večera. Narodni fantje koteljski, lepo je bilo od vas, da ste povabili tamburaše v svojo sredino, toda pomislite, koliko lepše bi bilo, če bi se sami organizirali v pevsko društvo ali izobraževalno in bi sami priredili takšno veselico!

Gosp. Ivan Jebačin, trgovec in tovarnar v Ljubljani, je podaril „Društvu slovenskih književkov in časnikarjev“ zopet vsoto 50 K. Zahvaljujoč se velikodušnemu dobrotniku najpresrečnejše, priporočamo slovenskemu občinstvu znova njegove kavne surogate. Posebno apeliramo na zavedne slovenske gospodinje, naj skrbijo, da se ne bodo njihove kuharice držale zastarele navade iz časov, ko še Slovenci nismo imeli svoje cikorijske ter smo bili primorani kupovati razne nemške izdelke, kakor Franckovo in dr. — Jebačinova cikorijska prekaša vse te importirane cikorijske po svoji izborni kakovosti. Pa tudi vse narodne trgovce prosimo, naj postrežejo svojim odjemalcem vsekdar v prvi vrsti s tem domačim fabrikatom, pri katerem zaslužijo procentualno več, zraven pa podpirajo domačo industrijo. Brez ozirov in predsodkov bodi nam vedno in povsod pred očmi „Svoji k svojim!“

Tovariši abiturijenti!

Na veliko važnost koraka, ki ga storite v kratkem s tem, da se odločite za poklic, v katerem hočete delovati celo svoje življenje v svoj in svojega naroda blagor, nam ni treba Vas posebej opozarjati, ker to so storili že drugi. Zdi se nam pa potrebno, da Vas opozorimo na oni stan, kateri je v našem narodu še premalo zastopan, in katerega mesto zavzemajo še večinoma tujci. — Mislamo na z d r a v n i š k i stan. Kot običajno, tako krožijo tudi letos različni pozivi, in zlasti nemški časopisi prinašajo dolge članke, ki svarijo pred medicinskim študijem, češ, da je že sedaj preveč zdravnikov. Ne trdimo, da to ni res, ali to velja za Nemce in ne pa za nas Slovence.

Kratek pregled zdravniških mest na Slovenskem nam kaže, da je celo na Kranjskem cela vrsta zdravniških mest zasedena po tujcih. O Štajerski, Primorski, ali še celo o Koroški, kjer je doslej en s a m s l o v e n s k i z d r a v n i k, niti ne govorimo. Opozarjamo, da cela vrsta kranjskih Nemcev študira medicino, kar bi gotovo ne storili, če bi ne pričakovali še n a K r a n j s k e m dobrih služb. Pomanjkanja služb po končanih študijah se torej slovenskemu medicincu ni treba bati. Ostraši naj Vas tudi ne grožnja, da je medicinski študij tako drag, da ga ne bi mogel zmagovati siromašen slovenski dijak. To nam dokazuje cela vrsta tovarišev, ki niso premožni, pa vendar, dasi z malimi sredstvi, zmagujejo medicinski študij. Če upoštevate, da treba na slovenskem ozemlju izpopolniti zdravniška mesta s slovenskimi močmi in tako preprečiti, da se naseli tujec, na drugi pa, da Vam je v tem stanu po dokončanem študiju zagotovljena ekzistenca, četudi le skromna, potem upamo, da se Vas bode tudi letos precejšnje število odločilo za medicinski študij.

K l u b s l o v e n s k i h m e d i c i n e c e v n a d u n a j s k i u n i v e r z i .

Slavko Slamnik
t. č. načelnik.

A. Mlinar
t. č. tajnik.

Poslano.

Občinski zastop v Selah je soglasno sklenil v svoji seji dne 29. rožnika 1907 priobčiti v „Miru“ sledečo resolucijo:

Kakor že splošno znano, se neki nesramen dopisun v listu „Štajerc“ ali pd. giftni kroti že dalj časa zaletuje ter na nečuden in podel način obrekuje našega obče spoštovanega in priljubljenega č. g. župnika. Ta grdi dopisun namenoma blati po tem nesramnem listu č. gospoda župnika, da bi ga spravil ob ugled in zaupanje njegovih župljanov ter neti prepri in sovraštvo v naši prej mirni občini.

Občinski odbor v soglasju s soobčani obsoja z vso ogorčenostjo nesramno obrekovanje, grde laži in psovke, katere ta ničvredni dopisun v svoji onemogli jezi izliva na č. g. župnika, ter tem potom imenujemo onega dopisuna podlega obrekovalca in neznačajneža.

Prečastitega gospoda župnika I v a n a N a g e l - n a pa prisrčno prosimo, naj si nikar k srcu ne jemlje napadov „Štajerčevega“ dopisuna, ter naj bode prepričan, da celi občinski odbor in velika večina soobčanov izreka s tem njegovemu plodonosnemu in blagemu delovanju že skozi deset let v tukajšnji občini polno priznanje in zaupanje z nado in upanjem, da še mnogo vrsto let ostane med nami in neustrašeno deluje za občni blagor.

Jan. U ž n i k l. r. župan; Janez Oražel. r. Florjan Olip l. r., svetovalec; Andrej Dovjak l. r. Janez Ogris l. r., Simon Pristovnik l. r., Urban Mak l. r., Janez Piskernik l. r., Marka Ogris l. r., Jernej Oražel. r., Janez Roblek l. r., Tomaž Olip l. r., odborniki; Viktor Šmigovc l. r., zapisnikar.

Društveno gibanje.

Podljubelj. Našemu delavskemu društvu je podaril č. g. Ksaver Meško, župnik na Zili več lepih knjig slovenske in nemške vsebine, za kar se mu v ime celega društva prav prisrčno zahvaljuje

Paul Čemer, predsednik.

Ciril-Metodova podružnica za Beljak in okolico priredi v nedeljo, dne 7. jul ob 3. uri popoldan svoje letno zborovanje. Zborovanje se vrši v Štebnu pri Bekštanju na Graberjevem p. d. Kramarčevem vrtu. Spored: Poročilo načelnikovo, tajnikovo in blagajnikovo, govor o šoli in o pomenu Ciril-Metodove družbe. — Po zborovanju igra „Trije tički“ in tamburanje. Pristop imajo udje in po njih povabljeni gostje. K obilni udeležbi vabi odbor.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda je določilo, da se vrši letošnja glavna skupščina dne 6. avgusta na Bohinjski Bistrici.

Dopisi.

Delavski shod v Št. Janžu v Rožu. Shod, ki ga je priredila mlada organizacija slovenskega krščansko-socialnega delavstva zadnjo nedeljo v Št. Janžu v Rožu, je nad vse dobro uspel. Saj je pa tudi spored shodov imel privlačne sile dovolj, bil je napovedan govor g. državnega poslanca dr. Kreka. Stiki med koroškimi in kranjskimi Slovenci postajajo vedno ožji, število odličnih Slovencev onstran Karavank, ki nas posestijo, se množi. In da koraka v tem oziru slov. kršč.-socialno delavstvo v prvi vrsti, je znamenje časa.

Jako lepo ležeči kraj Št. Janž je že na zunaj kazal slavnostno lice. Z veličastne slovanske lipe je vihrala ponosno slovenska trobojnica. Tudi vrt, na katerem se je vršilo zborovanje, je bil okusno okrašen. Zato gre posebna zahvala gosp. gostilničarju.

S kratkimi, a jednatimi besedami otvori g. Josip Tavčar, predsednik slov. kršč.-social. delavskega društva za Celovec, shod ter poda besedo gos. drž. poslancu dr. Kreku. Burno pozdravljen, začne svoj zanimivi govor „o razločkih med socialno demokracijo in kršč. socializmom.“

Takoj v začetku konstatira, da je socialno vprašanje tako staro, kakor je star svet. Že zdavnaj so živeli ljudje, ki so premišljevali, kako spraviti revščino in še druga ž njo zvezana zla s sveta. Nastali so razni sistemi, kakor n. pr. komunizem, socializem, anarhizem itd. Njih jedro je dobro, a slab je način in sredstva, s katerimi hočejo doseči zgoraj omenjeni cilj. Tako ne bi bila socialno-demokratska država, o kateri zmiraj sanjarijo, ničesar drugega kakor pa policijska država v velikem merilu. To tudi anarhisti po pravici očitajo socialnim demokratom. Dalje je govornik dokazal dejstvo, da današnja socialna demokracija ni več to, kar je bila ob svoji ustanovitvi. Močno se je prelevila. Prilagoditvi razmeram časa je morala žrtvovati najlepše hipoteze. Teorija o osiromašenju je morala pasti. Dejanske razmere so dokazale, da srednji stan (kmeti, mali obrtniki) ne izginja, ampak da celo napreduje. Seveda to socialnim demokratom ni všeč, kajti njih teorija zahteva, da bodeta na svetu samo dva tabora. Na eni strani majhna peščica kapitalistov, na drugi strani velikanska množica takih,

ki ničesar nimajo. Tedaj bo svet zrel za preobrat. Ta množica bo zahtevala od kapitalistov, naj jim dajo, kar imajo. V tem času se bo tudi ustanovila prihodnja socijalno-demokratska država.

A vse te nade in teorije opuščajo, samo v sovražstvu do vere in cerkve so, kakor so bili. In da žrtvujejo temu sovražstvu vse, so dokazale zadnje volitve. Tedaj so se zvezali s svojimi največjimi gospodarskimi nasprotniki in žrtvovali svoj gospodarski program sovražstvu vsega krščanskega. Burni klici odobravanja so sledili govoru.

Kot drugi govornik nastopi gosp. provizor Arnuš in razpravlja v jasnih, prepričujočih besedah o pomenu in namenu strokovne organizacije. Še le organiziranemu delavcu je mogoče zastopati koristi svojega stanu ter izvrševati po svojem prepričanju svoje državljanske dolžnosti. Tako je n. pr. neorganiziranemu delavcu skoraj nemogoče doseči povišanje plače. Navadni uspeh takih prizadevanj takih neorganiziranih delavcev je, da jih delodajalec odslovi. A čisto nekaj drugega je, ako delodajalec ve, da stoji za delavcem mogočna organizacija. Tedaj se bo prav dobro premislil, predno bo zaradi takih in enakih zahtev odslovil kakega delavca. Drug slučaj, ki se je res dogodil, kaže, da delodajalci spoštujejo politično prepričanje samo pri organiziranemu delavcu. Po teh besedah o velikem pomenu organizacije povabi bistriške delavce, naj tudi vstopijo v društvo kovinarskih delavcev, ki obstoji že v Podlublju.

Tudi temu govoru sledi burno odobravanje. Pevski zbor podlubljskega delavstva zapoje jako dobro nekaj pesmi. V imenu jeseniških tovarišev-delavcev pozdravi koroške tovariše gosp. Čebulj. Potem govori še enkrat č. gosp. državni poslanec dr. Krek ter dokaže, da imajo duhovniki isto pravico se potegovati za delavstvo, kakor pa socij.-demokratski agitatorji, katerim vse boljše diši, kakor pa delo.

Predsednik celovškega delavskega društva se zahvali še enkrat za obilno udeležbo in zakliče vsem: „Na svidenje!“

Pozabiti se ne sme izvrstno tamburanje celovškega tamburaškega društva „Bisernica“ pod vodstvom gosp. Ravnika.

Ta shod je jasno dokazal, da organizacija slov. kršč.-socijanega delavstva na Koroškem krepko napreduje. Naša želja je, da bi bilo kmalu vse slovensko delavstvo na Koroškem združeno pod njenim okriljem.

Književnost in umetnost.

Naš rojak Peter Markovič slikar v Rožku, je razstavil v Kolodvorski ulici v Celovcu najnovejšo svojo sliko, predstavljajočo žalostno Mater Božjo. Kdor ima priložnost naj si jo gotovo ogleda. Slika ima veliko umetno vrednost; vse je na nji dobro zadeto: od boleznega izraza pri Mariji in od temnega, žalostnega ozadja pa tja do najlepše harmonije v barvah. Cela kompozicija bi ne mogla biti boljša. G. Markovič je na to svoje delo lahko ponosen. Vse priznanje! Vidi se, da je to slikal akademičen slikar, ki kaj razume. Slika je po naročilu napravljena za Krčanje. Razstavljena ostane do ponedeljka (8. junija). Okvir je delo domačega mojstra, g. Goleša v Celovcu.

Sploh g. Markoviča kar najtopleje priporočamo za vsa dela, ki spadajo v slikarsko stroko, kakor slikanje cerkev, ponovitev starih slik, pravo portretov itd.; in on je menda edini slikar na Koroškem, ki slika tudi freske. Čudimo se, da se ga tako slabo podpira, ko je vendar tako zanesljiv in dober umetnik. Znano nam je, da je bil g. Markovič na slikarski akademiji na Dunaju, kjer se je izobraževal, posebno pohvaljen od svojega profesorja.

Spodobilo bi se, da bi ga znali ceniti tudi rojaki Slovenci in se s svojimi naročili obračali do njega kot domačina. Slikal je med drugimi že cerkve v Kotljah in na Jezerskem. Kakor čujemo, so ž njim povsod prav zadovoljni! — Priporočamo pa g. Markoviča še posebno kot zavednega Slovenca, slikarja, ki zna svojim nabožnim slikam vdahnuti pravo življenje.

Politični pregled.

Državni zbor. V četrtkovi seji je pooblastila zbornica predsednika Weisskirchnerja, da sporoči cesarju udanost zbornice. Vlada je predložila načrt o spremembi zborničnega poslovnika in petmesečni proračunski provizorij. Načrt novega zborničnega poslovnika v večih točkah nikakor ne

ugaja želji poslancev in se bodo morale sprejeti v načrtu večje izpremembe. Znamenit v tej seji je bil govor ministra predsednika, v katerem je v prvi vrsti pozival poslance na složno delovanje v blagor skupnosti. Med drugimi je tudi omenil, da veliko število socijalnih demokratov v novi zbornici nikakor ne straši vlade, temuč je ravno prav, da bo ta stranka vsaj pokazala, ali je res toliko ležeče na socijalnih reformah. Nato se je obravnaval nujni predlog o izboljšanju deželnih financ. Izmed slovenskih poslancev se je oglasil Hribar, ki je zahteval, da naj država prevzame učiteljstvo v oskrbo, da se tako razbremeni dežela. S predlogom o deželni financah je bil zvezan predlog, da naj se uvede splošna volilna pravica tudi za deželne zbornice, ki pa se je končno ločil od prejšnjega in se bo samostojno obravnaval, a ne nujnim potom. Razprava o tem predlogu (v petek) je bila zelo burna. Posebno so nasprotovali Poljaki, ki bi po splošni volilni pravici izgubili v galskem deželnem zboru veliko poslanskih mest. Za predlog so se potegovali socialni demokrati. Nujni predlog o izboljšanju deželni financ je bil sprejet soglasno. — V torkovi seji se je obravnaval nujni predlog v zadevi kaznovanja uradnikov, ki so kandidirali v državni zbor. Finančni minister je govoril dve uri ter dokazoval, da so bili uradniki kaznovani vsled službenih prestopkov. Končno je bil predlog odklonjen.

Kvotna deputacija. Da se določi razmerje (kvota), v katerem naj plačujejo obe državni polovici skupne stroške, izvolita avstrijski in ogrski državni zbor posebna odseka, ki se imenujeta kvotni deputaciji. Avstrijska deputacija je predlagala, da naj se nova pogodba sklene do konca l. 1917, carinski dohodki naj se porabijo v skupne namene, ostali stroški naj se razdelijo tako, da plača Avstrija 57,6% Ogrska pa 42,4%. Ogrska kvotna deputacija, ki je predlagala, da naj Avstrija plača 65,6%, Ogrska pa samo 34,4% je izjavila, da je avstrijski predlog nespremenljiv.

Zanimiv boj se je vnel v slovenskem časopisu zaradi vstopa državnega poslanca dr. Ploja v jugoslovanski klub. „Kmečka zveza“ na Štajerskem, trdeča, da je bil dr. Ploj izvoljen na njenem programu, mu je izrekla nezaupnico ter ga pozvala, da odloži svoj mandat. Z druge strani pa zatrjuje dr. Ploj, da ni kandidiral na program „Kmetijske zveze“, temuč na svoj stari konservativni program ter da je to povdarjal na vseh volilnih shodih. „Kmečka zveza“ je samo podpirala njegovo kandidaturo. Ravno tako trdi dr. Ploj, da mu je bilo neglede nato, da ni kandidiral na program „Kmečke zveze“ ravno vsled skepa „Kmetijske zveze“ prosto, vstopiti v jugoslovanski klub, ki je po svojih načelih soroden „slovenskemu klubu“, v kateri so vstopili na program „Kmetijske zveze“ izvoljeni poslanci. Dr. Ploj celo trdi, da se je sklep „Kmečke zveze“ glede pristopa poslancev temu ali onemu klubu sedaj namenoma popačil in ponaredil, ko se trdi, da se je sklenilo, da morajo vsi poslanci „Kmečke zveze“ v eden klub, ker takega sklepa ni bilo. „Kmečka zveza“ sedaj dela nato, da bi volilci izrekli dr. Ploju nezaupnico ter ga prisilili, da odstopi. Z druge strani se pa zopet dela za zaupnico dr. Ploju. Če je že ta boj zanimiv, je tem zanimivejši to, da se dosedanja dr. Plojevi prijatelji „maščujejo“ nad njim z raznimi „odkritji“ izza časa boja za zahteve koroških Slovencev glede volilne reforme. „Slovenec“ je že priobčil nekaj takih „odkritij“ in dr. Ploj bo seveda odgovoril. Nas ta boj zanima, ker nam bo odkril morda res kaj zagonetnega, a za sedaj ga motrimo le od daleč ter čakamo izida; potem tudi mi porečemo svojo, ako bo treba.

Na Hrvatskem so se v kratkem času dogodile velike izpremembe. Vsled možatega nastopa hrvatskih poslancev v ogrskem državnem zboru, je prišla Ogrska vlada v tako nepriliko, da je morala poseči po „najstrožjih sredstvih“ za ukrotitev Hrvatov. Ban Pejačević je odstopil in na njegovo mesto je imenovan nekdanji rabeljski pomočnik zloglasnega Khuen-Hedervarija, predsednik banskega sodišča Rakodczay. Vsi člani hrvatske vlade so odstopili in skoraj vsi veliki župani, ker nočejo sodelovati z novim banom. V Zagrebu so se vršile velikanske demonstracije. Ljudstvo je sicer silno razburjeno, ali poslanci so s svojim vplivom dosegli pomirjenje. Novi ban bo seveda skušal uvesti na Hrvatskem take razmere, kakor so bile pod Khuenom, ali narod in njegovi poslanci so pripravljeni braniti do zadnjega pravice svojega rodu in jezika, in če so se Hrvatje osvobodili trinoga Khuena, osvobodili se bodo tudi njegovega hlapca Rakodczaja.

Razne stvari.

Državno gospodarstvo. Avstrija ima letos 1071 milijonov čistega dohodka (odbiti je 744 milijonov za troške, katere ima država, da te dohodke zasluži in izterja). Vojaštvo požre na leto 340 milijonov; od vsakega gld. davka se pobira za vojaštvo 32 krajcarjev! 372 milijonov plačuje država za obresti državnih dolgov. Za politično upravo in pravosodje porabi država 193 milijonov. Za cesarski dvor plačuje 11 milijonov. Za gospodarske namene, za šolo in znanost porabi država samo 143 milijonov; za ljudsko šolstvo in učiteljska 6 milijonov; pripomniti je treba, da nosijo občine in dežele skoro vsa bremena za ljudske šole. 55 milijonov stanejo vseučilišča, znanstveni zavodi, srednje šole itd. 81 milijonov gre za narodno-gospodarske namene; tržaški Lloyd, parobrodna družba, dobi od teh 7 milij. Za obrtno nadzorništvo izda država 668'000 K, za varstvo izseljencev 130'000 K, za izobrazbo obrtnih vajencev 19.000 K.

Na potovanju okoli sveta. Peter V. Boneff, časnikiar iz Sofije (Bolgarsko) s soprogo je na potovanju okoli sveta in sicer peš in brez denarja. Isto namerava končati v 15 letih. Namen potovanja je spoznati vse narode. Preskrbljen je z raznimi listinami in priporočilnimi pismi bolgarskega ministrstva, avstro-ogrškega, angleškega in francoskega poslanstva v Sofiji in bolgarskega hribovlazkega društva. Dosedaj je prehodil vso Evropo in je namenjen v Afriko. Njegov sinček Ferdinand Nikolaj se je rodil v Sulinu (Rumunsko) dne 17. novembra 1905. — Odpotoval je Boneff dne 31. marca 1901. V soboto je dospel Boneff iz Trsta v Gorico, odkoder je odpotoval v Italijo.

Koliko nese loterija državi. Glasom izkaza sestavljenega od finančnega ministrstva za l. 1906 je število igralnih vložkov iznašalo v letu 1906. 91.588.000 v skupnem znesku 33.610.447 K. Povprečna visokost igralnega vložka je bila torej 36,6 beličev, ne da bi tozadevno bilo med posameznimi deželami posebnih razlik. Dobitkov je bilo 1.163.281 v znesku 17.521.036, torej 52,13 odstotkov skupnih vložkov. Največ se je igralo na loterijo na Nižjem Avstrijskem, tam prihaja povprečno na osebo 4,74, nato slede Primorska, Solnograška, Štajerska, Kranjska, Češka, Gorenje Avstrijsko, Šlezija, Galicija, Moravska, Koroška, Tirolska, Bukovina in konečno Dalmacija.

Na srbskega prestolonaslednika so streljali. Iz Belegrada poročajo od 27. t. m.: V noči od sobote na nedeljo je srbski prestolonaslednik Jurij na svojem motornem čolnu ribaril na Savi blizu Umke 40 km. zapadno od Belegrada. Ogrski finančni stražniki so mislili, da je tihotapec in so ga pozvali, naj priplove k obrežju, da preiščejo ladijo. Princ se pa ni odzval in je veslal mirno proti srbskemu obrežju. Nato so finančni stražniki jeli na princa streljati, a ga k sreči niso zadeli.

Podgane umorile otroka. Dninarja Rudolf in Marija Hadwiger v Freiwaldenu v Šleziji sta imela v reji trimesečnega otroka dekletke Parsch, za katerega sta, kolikor je bilo v njuni moči, skrbela. 12. t. m. zjutraj pa sta dobila otroka v zibeli mrtvega in vsega razmesarjenega. Glava, gornje telo in obe ročici so bili popolnoma s krvjo oblit, en prstek pa popolnoma odgriznjen. Takoj sta poklicala zdravnika, ki je dognal, da je dete umrlo vsled izkrvavljenja in da so ga umorile — podgane, ki jih je bilo v hiši vse polno. Hadwigerja sta celo noč trdo spala in nista prav nič čula, kaj se godi z ubogim otrokom.

Javna zahvala.

Podpisani čutim se dolžnega, slavni banki „Slaviji“ izreči tem potom svojo najsrčnejšo zahvalo za točno in popolno izplačilo zavarovanega zneska povodom požara ter si dovoljujem gorenji slovanski zavarovalni zavod vsakemu najtopleje priporočati.

V Črni, dne 21. junija 1907.

Janez Robert p. d. Matevž, posestnik.

Učenca

za trgovino z mešanim blagom sprejme takoj

Vid Mory,

trgovec v Šmihelu in v Pliberku, Spodnje Koroško.

VABILO.

Hranilnica in posojilnica na Djekšah, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, bode imela svoj

letni občni zbor

dne 14. julija t. l., ob 3. uri popoldne, v uradni sobi lastne hiše s sledečim sporedom:

1. Poročilo načelstva in odobrenje letnega računa.
2. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.
3. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi

načelstvo.

Vabilo

na

izredni občni zbor

hranilnice in posojilnice v Slovenskem Plajbergu, ki se vrši dne 7. julija t. l. pri p. d. Ferčniku.

Dnevni red:

Premestitev posojilnice v Podljudelj.

K obilni udeležbi vabi

odbor.

Naznanilo.

Zaradi slavnosti ob blagoslovljenju temeljnega kamena Narodne šole v Št. Jakobu v Rožu dne 17. julija t. l. šentjakobska posojilnica ta dan ne bode uradovala.

Načelstvo.

Tiskarskega učenca,

ki bi imel veselje izučiti se za stavca, ali pa za tiskarja (strojevodjo), sina poštenih staršev, popolnoma zmožnega slovenskega in nemškega pismenega jezika, ki je z dobrim uspehom dovršil vsaj prvi razred latinske šole, realke ali dva razreda meščanske šole, sprejme pod običajnimi pogoji takoj, ali ob sklepu šolskega leta

tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovcu.

Sposobnega

krojaškega pomočnika in učenca

sprejme takoj

Franc Škerjanc,

krojaški mojster v Celovcu, Wienergasse št. 10.

Učenca

išče Fr. Veček, kleparski mojster (Spengler) v Velikovcu na Koroškem.

Vajenca

za pekovski obrt, starega od 14 let naprej, sprejme takoj

Albin Hauptman,

Jesenice, Gorenjsko.

Proda se posestvo na Glincah

pri Ljubljani zaradi bolezni pod jako ugodnimi pogoji. V hiši je nad 50 let obstoječa gostilna z velikim senčnatim vrtom in z vrtom za sočivje. — Zraven je velika vinska klet, pripravna za kakega vinskega trgovca, in veliko skladišče pripravno za vsako trgovino. — Naslov posestnika se izve pri upravnistvu „Mira“.

Lovske puške

vseh sestav, priznано delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Peter Wernig,

c. kr. dvorni izdelovatelj orožja v Borovljah, Koroško.

Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Kupujte

PARAMENTE

le pri tvrdki

JOS. NEŠKUDLA

protokoliranem velezavodu za izdelovanje cerkvene oprave

v OLOMUCU.

Dobavlja paramente 20% cenejše od vsake avstrijske tvrdke. Dobavitelj Njene c. in kr. Visokosti nadvojvodinje Izabele na Dunaju in 16 stolnih kapiteljskih cerkev v Avstriji in na Ogrskem.

Podobarska in pozlatarska delavnica

ZA

CERKVENA DELA

Janeza Goleš-a v Celovcu,

Paradeisergasse hiš. št. 20.

se uljudno priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v izdelovanje, prenovljenje in pozlačenje oltarjev, prižnic, božjih grobov, okvirjev, svetih podob in tabernakeljev po predpisu. — Za fino in trajno delo prevzame se popolno jamstvo.

Kos vsaki konkurenci.

Priznано najcenejša slovenska tvrdka na Koroškem.

Kolomaz
Karbolinej
Olje za stroje
Mast za usnje
Strešni klej
Strešni lak

je dobiti

najceneje

pri

Ferdinandu Schellander,

trgovcu z oljnatimi barvami, lakom in klejem v Celovcu, Šolske ulice št. 1.

Postavno zavarovano!

Vsako ponarejanje kaznivo!

Edino pristen je Thierry-jev balzam

z zeleno znamko „redovnica“. Cena 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic ali 1 velika specialna steklenica s patent. zamaškom K 5.—.

Thierry-jevo centifolijsko mazilo

proti vsem še tako starim ranam, vnetjem, ranitvam, abscesom in oteklina vseh vrst. Cena: 2 lončka K 3-60 se pošlje le proti povzetju ali denar naprej.

Obe domači sredstvi sta povsod znani in slovita kot najboljši.

Naročila se naslavljajo na:

Lekarnar A. Thierry v Pregradi pri Rogaški Slatini.

Brošura s tisoč originalnih pisem gratis in franko. V zalogi v skoro vseh večjih lekarnah in medicinskih drogerijah.

Mastin

doktorja pl. Trnkóczyja krmilno varstveno sredstvo, se dobiva pristno pri trgovcih le pod imenom MASTIN. Previdni kmetovalci ga primeša k rmi vsaki domači živali. Najvišje medalje na razstavah in tisoči zahvalnih pisem pričajo o velikih uspehih, ki se dosežejo z mastinom. Tovarniška zaloga: lekarnar Trnkóczy, Ljubljana.

Steckenpferd-Lilijsko mlečno milo

izdelek

Bergmanna in dr., Draždane in Dečín ob L.,

je in ostane, kakor kažejo vsak dan prihajajoča priznanja, najboljšo učinkujočo lečilno milo za pegavost ter pridobitev in ohranitev nežne, mehke kože in rožčaste polti. — Dobiva se komad po 80 vinarjev v vseh lekarnah, drogerijah, parfumerijah, trgovinah z milom in brivnicah.

Vsem, ki se čutijo opešane in oslabele,

so nervozni in brez energije, daje

Sanatogen

nov življenski pogum in življensko moč. Več kot 5000 profesorjev ga sijajno priporoča. Dobiva se v lekarnah in drogerijah. Brošurice razpošilja zastoj in poštne prosto Bauer & Cie, Berlin SW 48, in glavno zastopstvo

G. Brady, Dunaj I.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 2.000.000.

Denarne vloge obrestujemo po

4 1/2 %

od dne vloge do dne vzdiga.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnica v Spljetu.

Turšks erečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobiček 300.000 frankov. Na mesečno vplačevanje po K 8.— za komad.

Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na leto. Glavni dobiček K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10.— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kuran.